

**המימשל אומר: היסטריה המונית!
התושבים אומרים: הרעלה
מכוונת! מה היא האמת?**

תעלומה בג'נין

הספר הסתבר שמיספר התלמידות הסובלות מאותם סימפטומים עולה. הפעם היו כשבע נערות נוספות. שגם הן נלקחו מייד למרפאה בכפר. התקשרנו מייד לראש מחלקת החינוך בג'נין, למחלקת הבריאות ולבית-החולים הממשלתי בעיר. הם הגיעו לעראבה הורו להעביר את כל הבחורות מייד לבית-החולים בג'נין. אחרי כמה בדיקות קצרות בבית החולים, הוחלט לשלוח שתיים מהן חולות לבית-החולים בעפולה. אלה היו שני המיכרים הקשים ביותר. נסעתי איתן. בעפולה ערכו תלמידות כדי

מייד שלחתי אותה למנהלת. ר היא הציעה שאקח אותה הביתה. מכיוון שאני הגבר היחיד בבית הספר, עזבתי את הכיתה ולקחתי אותה לביתה. כאשר חזרתי לבית-הספר מצאתי הלמידה אחרת שלי עומדת ליד החלון בכיתה, ומנסה להקיא. המניח הלתי ביקשה ממני לקחת גם אותה הביתה. שוב חזרתי לבית-הספר וראיתי את הנפגעת השלישית. היא התלונה — נוסף על כאבי-ראש, בחילות וחולשה בשרירים — גם על עיוורון חלקי. נבהלתי ולקחתי אותה מייד למרפאה בכפר. שם יש רופא. כשחזרתי בפעם השלישית לבית-

מחוברת למכשיר באף. כעבור כחצי שעה של נשימה דרך המכשיר היא מרגישה הקלה ויכולה להינתק ממנו. לעיתים קרובות משתמשות שתי חולות במכשיר אחד.

אמבולנס לבן נעצר באיטיות
ליד המחוסם הצבאי. שני חיילים מילואים במדי צה"ל, רובים בידיהם, ניגשו והציצו סנימה. בתוך המכונית ישבו צופפות שמונה נשים צעירות, כבנות 16. הן נראו חיוורות ועייפות, וגשענו זו על כתפה של זו. מבט של פחד נראה בעיניהן כשהחיילים התקר-

בו אל המכונית. על האמבולנס היה מצויר סהר אדום ובצידו היתה כתובת גדולה: 'באותיות אדומות. כעברית ובעברית: "מיפקדת איזור יהודה ורומרון, שירותי הבריאות טול-כרם".

האמבולנס היה בדרכו לג'נין, להחזיר את הנערות הביתה. מבית

החולים בטול-כרם. הוא הורשה לעבור את המחוסם ולהמשיך לג'נין. באותו היום, ביום השני בשבוע שעבר, היתה העיר ג'נין בעוצר, וכך במשך כמה ימים נוספים.

במיסדרנות, שתיים במיטה

ה כז החל ביום הרביעי, ה-22 במרס. כותרות בעיתוני המחרת סיפרו על 34 תלמידות-תיכון מהכפר עראבה שלקו בהרעלה מיסתורית. **זיארד נאפי אסארי, מורה לאנגלית בבית-הספר התיכון בקראבה, סיפר על השי-תלשלות העניינים באותו יום:**

ביום השני בבוקר הגעתי לבית הספר בשעה 7, כרגיל. באותו יום, כמו בכל יום שני בשבוע, הייתי אחראי על בית-הספר. עשיתי ביקורת שיגרתית בכל עשר הכיתות. החלונות היו סגורים והכל נראה כרגיל. ב-8 בבוקר צילצל הפעמון. הבנות נכנסו לכיתה. כעבור עשר דקות נכנסתי גם אני לכיתה הלימוד שלי. כעבור חמש דקות ראיתי שאחת התלמידות בכיתה מרגישה ברע. היא טענה שהיא סובלת מכאבי ראש, חולשה, צריבה בעיניים ובריח. שמתי לב שידיה התחילו להכחיל. הנערה כתה-16 התחילה לבכות.

אל הרופא
צעירה שנתקפה חולשה בבית-החולים, מובלת במהירות על ידי סטודנטית מתנדבת אל רגע בחדר הסמוך וטיפול בחולה אחרת. רופא, שהיה באותו

מתנדבת
לכל בתי-החולים שבהם אושפזו הצעירות הגיעו מייד מתנדבים רבים לעזור לצוות הרפואי, שזרע תחת העומס הרב. רובם היו סטודנטים, אך הגיעו גם אזרחים קשישים.